

РЕШЕНИЕ

№ 2644

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2308** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК [ЕИК] срещу Решение от 30.12.2020г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 93-и състав по НАХД № 9207/2020г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 7509 от 18.05.2020г., издадено от заместник-министъра в Министерството на културата, с което за нарушение на чл.97, ал.1, т.6, пр.1, алт. 3 от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/ и на основание чл.98в, ал.1 ЗАПСП и във връзка с чл.53, ал.1 и ал.2 и чл.83, ал.1 от ЗАНН, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2500 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че съдът не е установил по делото обективна фактическа обстановка, не са обсъдени доводите, че нарушението не неясно формулирано, поради което посоченото в НП нарушение е недоказано. Касаторът счита, че дружеството изобщо не може да бъде адресат на посочената като нарушена норма. Сочи за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство по издаване на

НП. Не се споделят изводите за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН. Изтъква, че въззивният съд не е обсъдил наведените аргументи, че АНО е съставил две НП за едно и също нарушение. Моли за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът [фирма], редовно призован, не се представлява.

Ответникът Министерството на културата, редовно призован, не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура-прокурор К. дава становище за неоснователност на касационната жалба и моли съда да потвърди решението на СРС.

Административен съд София–град, XIII касационен състав, като взе предвид допустимостта на касационната жалба - като подаден в срок и от лице, страна във въззивното производство, както и срещу подлежащ на касационен контрол пред настоящия съд съдебен акт, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

На 23.01.2020г. П. Й. А. на длъжност „главен експерт“ в Дирекция старши инспектор в Дирекция “Авторско право и сродните му права” /ДАПСП/ при Министерство на културата е съставила Акт № 7509/2020 год. въз основа на получен сигнал от Дружество за колективно управление, в част на правата на продуцентите на звукозаписи и музикални видеозаписи и на артистите изпълнители /П./, за излъчен в рамките на предаване на излъчвана от дружеството програма звукозапис от каталога на сдружението. Към сигнала е приложен звукозапис.

След преглед на видеозаписа е изпратено писмо, с искане на справка от СЕМ с приложени материали за конкретното предаване. След допълнително прослушване на предоставения от контролен оптичен диск, с вграден времеви код е установено, че записът е звучал на 02.11.2019 год., в 12.30.39 ч. Неправомерно използваната песен е: “I’d love to change the world” в изпълнение на J., с носител на авторските права „Ю. Мюзик Румъния“.

Липсват доказателства, че между сдружението и дружеството, излъчващо телевизионния канал: „Канал 3“, съществува договор, с който да са отстъпени права за публично излъчване на музикални произведения.

На посочената по-горе дата, в присъствие на представляващия дружеството, е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ е предявен и връчен срещу разписка на горепосоченото упълномощено лице. В АУАН горната фактическа обстановка се възпроизвежда и по отношение на произведенията с идентифицирани автори се квалифицира като административно нарушение.

Въз основа на така съставения акт, е издадено и процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на

НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя.

Решението е правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 от ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 от ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 от ЗАНН.

АУАН и НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. В случая актът е съставен в тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН от завеждане на щетата, а НП – в шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, т.е. в съответствие с материалния закон и процесуалните правила.

Неоснователни са твърденията на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения от страна на въззивния съд, довели до ограничаване правото му на защита. Въпреки допуснатата грешка в изписване на номера на НП в призовката, изпратена до касатора, не е възпрепятствало участието в процеса и ангажирането на адекватна защита. В обжалваното решение районния съд подробно е изяснил фактическата обстановка, като за целта е събрал писмени, гласни доказателства и заключение на вещо лице.

Правилни са изводите на въззивния съд че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.97, ал.1, т.6, пр.1, алт.3 от ЗАПСП.

В хода на производството пред административнонаказващия орган, както и пред въззивната съдебна инстанция са събрани доказателства, че [фирма], е извършил нарушението по чл.97, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП. От страна на „П.“ е посочено, че на определени дати в ефира на „Канал 3“ е излъчвана горепосочената песен, чиито права се упражняват от дружество член на сдружението. В случая от събраните по делото доказателства /лист 26-34/ носител на права на територията на страната върху горепосочения звукозапис е дружеството „Ю. Мюзик Румъния“ – член на сдружение „П.“. Нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство е представен договор за отстъпване на права между посоченото сдружение и [фирма].

Не се споделят оплакванията в касационната жалба, че дружеството-касатор не е адресат на посочената в НП санкционна норма на чл. 97, ал.1 от ЗАПСП. По производството е извършена справка от Публичния регистър, воден от Съвета за електронни медии, видно от която [фирма] е притежател на изискваните от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ лицензия за наземно цифрово радиоразпръскване с национален обхват на телевизионната програма „Канал 3“ и дружеството има качество на ползвател по смисъла на параграф 2, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗАПСП.

На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения, или едно и също лице е

извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се търпят отделно за всяко едно от тях. Това от своя страна предпоставя определянето на индивидуална санкция за всяко едно нарушение. В административнонаказателната отговорност не се прилагат разпоредбите на чл. 23 - 26 НК и затова за всяко едно от тях ще се наложи отделно административно наказание и няма да се определя общо наказание. В случая посочено НП №7524 от 14.05.2020г. касае различен звукозапис и различно дружество, носител на тези права, следователно са налице две отделни нарушения, поради което настоящият съдебен състав счита за неоснователно възражението за допуснато нарушение на чл. 18 ЗАНН

Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи.

Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл.63, ал 3 ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.12.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-и състав по НАХД № 9207/2020г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Министерството на културата сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща направените разноски за юрисконсултско възнаграждение пред настоящата инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.